

Greek

Ta paidia tou Peiraia

Απ' το παράθυρό μου στέλνω
ένα, δύο και τρία και τέσσερα φιλιά
που φτάνουν στο λιμάνι
ένα και δύο και τρία και τέσσερα πουλιά

Πώς ήθελα να είχα
ένα και δύο και τρία και τέσσερα παιδιά
που σαν θα μεγαλώσουν όλα
να γίνουν λεβέντες για χάρη του Πειραιά

Όσο κι αν ψάξω, δεν βρίσκω άλλο λιμάνι
τρελή να μ' έχει κάνει, όσο τον Πειραιά
που όταν βραδιάζει, τραγούδια μ'
αραδιάζει
και τις πεινιές του αλλάζει, γεμίζει από
παιδιά

Από την πόρτα μου σαν βγω
δεν υπάρχει κανείς που να μην τον αγαπώ
και σαν το βράδυ κοιμηθώ
ξέρω πως, ξέρω πως, πως θα τον
ονειρευτώ

Πετράδια βάζω στο λαιμό
και μια χάντρα φυλακτό
γιατί τα βράδια καρτερώ, στο λιμάνι σαν
βγω
κάποιον άγνωστο να βρω

Όσο κι αν ψάξω ...

English

Piraeus' children

From my window, I send off
one, two and three and four kisses
that reach the harbour
(as though) one and two and three and
four birds

How I wish I had
one and two and three and four children
once they would all grow up
become "dashing" lads, for Piraeus's sake

No matter how I search, I cannot find
another harbour
to make me "wild" over, as much as the
Piraeus
where, as soon as night falls, (it) pours out
"songs" for me and its "pen-sketches"
changes, gets filled up with children

As soon as I walk out my door
there's no one I would not "love"
and as I go to sleep at night
I know that, I know that I will be dreaming
of him (/her)

Gems, on the neck I set
and a bead (as a) charm
for at night I await, as I go out to the
harbour a certain "stranger" to find

No matter how I search ...